

la veu de Benicarló

de Benicarló

SIMPLEMENT, CARXOFA DE BENICARLÓ

Pinxos,
llibre,
Sopar de Gala,
torrà popular,
Jornades Gastronòmiques
i premis...

BENICARLÓ A FITUR

SIMPLEMENT, CARXOFA DE BENICARLÓ

(Pinxos, llibre, Sopar de Gala, *torrà* popular, Jornades Gastronòmiques i premis)

text REDACCIÓ

Més de 15.000 racions de plats amb carxofa es van servir el passat diumenge durant la Demostració Gastronòmica, l'acte més espectacular i multitudinari d'aquesta vintena edició de la Festa de la Carxofa que el passat cap de setmana celebrava el gruix dels seus actes. Tot i les millores que a bon segur es podrien introduir per fer més rendible la festa, el regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, ha fet un balanç "absolutament positiu" de la Festa i ha constatat l'èxit i la consolidació de totes les propostes que s'inclouen al programa, des de les Jornades del Pinxo fins al Sopar de Gala, la Torrà Popular o la Demostració Gastronòmica. I és que la XX edició de la Festa de la Carxofa ha tornat a batre rècords de participació i ha demostrat un any més la magnífica acollida que tenen els actes centrals de la Festa. Paral·lelament a la Demostració, les Jornades del Pinxo també han viscut en els últims anys un creixement important. L'èxit de les propostes dels 38 bars i cafeteries que han participat s'ha notat des del primer dia i ha servit per dinamitzar la ciutat però també per promocionar el producte.

EL SOPAR DE GALA, UN LUXE PER UNS POCOS

El popular exfutbolista benicarlando Ángel Alonso, més conegut en els terrenys de joc com Pichi, va rebre la Carxofa d'Or de Benicarló. El guardó és la màxima distinció que atorgava la XX Festa de la Carxofa. Va ser en el transcurs del Sopar de Gala que va reunir a llauradors, polítics i devots de l'hortalissa, quan es va reconèixer a Pichi com ambaixador de la carxofa de Benicarló, l'únic producte amb denominació d'origen de la província de Castelló. Així, enmig del fervent aplaudiment dels comensals, l'esportista benicarlando amb més entrades en Google arreplegava el guardó de mans de l'alcalde de la ciutat, Marcelino Domingo.

També ho feia una representació de l'Associació de la Dona Llauradora. L'entitat, que compleix anys al mateix temps que la festa de la carxofa, no s'ha desvinculat en aquests vint anys de la celebració "estant sempre al nostre costat", com va destacar Eduardo Arín, regidor d'Agricultura. Les seues sòcies col·laboren de forma desinteressada en la major part dels actes festius.

ve de la pàgina anterior

LA TORRÀ, SÍ QUE ÉS POPULAR

Són els que més saben de la Carxofa de Benicarló, perquè la planten, la conreen, la cullen i la comercialitzen. El Consell regulador de la denominació d'Origen Carxofa de Benicarló va torrar dissabte 1.500 quilos del preuat menjar en les barbacoes que es van disposar en la plaça de la Constitució. L'acte, organitzat per la regidoria d'Agricultura, va mobilitzar des de primera hora de la vesprada a tot un regiment d'improvisats cuiners que es van maldar a preparar la carxofa de la forma més senzilla que es pot cuinar. A la brasa, amb un toc d'oli i sal i molt d'afecte. Els baixos de la Cambra Agrària es van convertir en una improvisada cuina on una cadena humana preparava l'hortalissa per a ser rostida.

Des de les set de la vesprada les cues eren llargues per a gaudir del

preuat i senzill menjar. Però no va ser fins una hora després quan van començar a servir-se les 2.000 racions d'aquest senzill plat, que es van vendre a un euro i mig.

A partir d'ara, encara queden en el programa alguns esdeveniments relacionats amb la Festa de la Carxofa que han modificat la data per donar-los més protagonisme, com és la Volta al Terme (que tindrà lloc el 3 de febrer), les IV Jornades Tècniques de

la Carxofa (12 de febrer), el VIII Concurs de Tir i Arrossegament (16 i 17 de febrer) o la Regata Social (16 i 17 de març). A més, enguany, com a novetat, tindrà lloc el 22 de març el I Concurs de Cuina de la Carxofa de Benicarló, organitzat pel Centre Integrat Públic de Formació Professional. Pel que fa a les Jornades Gastronòmiques, s'allargaran fins al proper 28 de febrer i enguany compten amb la participació de 26 restaurants.

ve de la pàgina anterior

I PREMI CARXOFER PER ALS COMPRADORS

La Regidoria de Comerç ha organitzat una campanya que premiarà els clients dels comerços de Benicarló que hi participen amb un sorteig de fins a 60 menús de la carxofa. L'Associació de Venedors del Mercat i l'Agrupació de Restaurants són els impulsors de la iniciativa. Un total de 60 menús per a dos persones se sortejaran entre els clients dels comerços de Benicarló que a partir d'avui i fins al 28 de febrer participen en la campanya "T'invitem", que pretén aprofitar la bona acollida que tenen les Jornades Gastronòmiques per dinamitzar el comerç de la ciutat. En la campanya participen 24 comerços, entre dins i fora del Mercat, i els clients que vulguen participar de la campanya dipositaran els seus tiquets de compra en una urna instal·lada al Mercat Municipal, on cada divendres del mes de febrer a les 12.00 es farà el sorteig. L'èxit de les anteriors edicions ha fet que aquesta campanya, que ja és la setena, s'haja consolidat com un atractiu més de les Jornades Gastronòmiques.

José Caldés, autor de diversos trofeus per a les jornades de la Carxofa

text JESÚS MAESTRO foto REDACCIÓ

L'artista benicarlando José Caldés és l'autor dels set trofeus que l'Ajuntament lliura a les associacions durant les jornades de la festa de la Carxofa.

Aquestes peces representen una carxofa a escala real i tenen una altura 26 centímetres. Per altra banda, Caldés està treballant en la creació de tres carxofes més, en aquest cas en bronze a la cera perduda i amb pàtina en el to natural de bronze, i que seran lliurades pel consistori municipal com un detall institucional.

Lisa Debon en el Cafè de l'Arq

text REDACCIÓ

foto JESÚS MAESTRO

La cantautora Lisa Debon va oferir un concert magnífic en el Cafè de l'Arq de Benicarló.

Debon, armada amb la seua guitarra acústica i amb un grapat de bons temes, va saber arribar al públic que va omplir el cafè el passat 27 de gener. Afortunadament, els qui vulguen descobrir o repetir tenen una oportunitat l'1 de febrer en el Macadam Biker, al port esportiu de Benicarló, a les 23:15. En aquesta ocasió, Lisa actuarà acompanyada de Willy al contrabaix.

www.jesusmaestro.com

ESTEBAN I COROMINES, EN MALES CONDICIONS

text NATÀLIA SANZ

Un institut i un col·legi en condicions mínimes. És la denúncia que han fet els diputats del grup parlamentari Compromís a través de sengles preguntes dirigides a la consellera d'Educació. Josep Maria Pañella ha fet notar que l'IES Joan Coromines de Benicarló "presenta un perill en la instal·lació elèctrica que ha estat fins i tot certificada pel tècnic de la Conselleria d'Educació". Així mateix, el centre presenta un dèficit general d'infraestructures, assegura el diputat, qui sosté que "els espais destinats per al laboratori, l'aula d'audiovisual i de plàstica han estat ocupats per a poder acollir els diferents cursos que ja no caben en el centre". També per aqueix motiu, va assegurar, la biblioteca "s'utilitza per a atendre als alumnes amb NEE i com aula de convivència". Pañella va denunciar a més que les calderes de calefacció han quedat obsoletes "i no tenen la potència adequada per a poder oferir un servei de climatització al centre", provocant problemes als alumnes que allí reben classe.

Per la seua banda la diputada Mònica Oltra ha preguntat sobre les deficiències que es registren en el CEIP Àngel Esteban, instal·lat en aules prefabricades en una pista esportiva del municipi des de fa cinc cursos escolars. La diputada ha lamentat que la comunitat educativa denuncia deficiències "per la manca d'espai perquè tot l'alumnat està rebent classe en barracots i no es compta amb els espais mínims per a poder portar a terme la tasca educativa amb normalitat". De fet, els últims comentaris apunten que en breu s'instal·larà un mòdul prefabricat més per a poder acollir les activitats del centre educatiu. L'AMPA del centre espera la construcció del nou col·legi des que fa cinc anys es va obrir aquesta línia escolar. L'objectiu era donar cabuda a l'augment poblacional del municipi, que començava a desbordar les possibilitats dels altres tres centres d'Infantil i Primària del

municipi. malgrat les contínues promeses per part del consell, encara no s'han emplenat tots els tràmits administratius que permetran que s'inicien les obres. El nou centre escolar de Benicarló es construirà en una pastilla del recent urbanització al sector 7, a l'oest del municipi.

Boca-volar-hi (3)

El Boca-volar-hi és el nou registre de paraules creat per l'alumnat de Taller de Valencià de 2n d'ESO de l'IES Joan Coromines.

Hannan

SORTAT: És el lloc on es reuneixen els homes que són musulmans i parlen dels cristians que es volen convertir a l'Islam. Aquesta paraula apareix l'any 614 i Mahoma estava molt content de que els cristians volgueren convertir-se a l'Islam.

FENESTA: Quan caus i després t'oblides de tot. Solament trobes amor i sents que tot el món està ple de la felicitat i alegria.

AUQUELITAT: És el contrari de la tranquil·litat, quan una persona que no està equilibrada en la seua vida.

LIPROPOUNES: És quan un professor es rasca el cap i però no és tonto.

(Continuarà la propera setmana)

BENICARLÓ A FITUR

text i foto NATÀLIA SANZ

Benicarló presentarà en Fitur 2013 una aplicació mòbil que permetrà als turistes conèixer els recursos de la ciutat i traure el màxim rendiment a les seues vacances. L'aplicació s'emmarca en les actuacions del Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola: producte nàutic.

Es tracta d'una aplicació de descàrrega gratuïta, traduïda a diverses llengües, que disposarà d'informació en format text i també en format àudio i que permetrà visualitzar la localització dels recursos turístics per a facilitar així el seu accés. Cadascun dels àudios descriu els diversos punts d'interès que componen cadascuna de les rutes proposades. En el cas de Benicarló, les rutes són el centre històric, les esglésies i convents, el poblat íbero de l'El Puig de la Nau, el Modernisme, la ruta del vi, un recorregut mariner i el Convent de Sant Francesc. El Pla de Competitivitat Turística Benicarló-Peníscola ha optat per aquest tipus d'aplicació per a complir amb un dels objectius del pla, que és aconseguir desestacionalitzar la destinació, creant recursos i serveis que

puguen estar operatius durant tot l'any. L'aplicació mòbil estarà disponible en castellà, valencià, anglès i francès i serà integrable amb les xarxes socials més conegudes. També comptarà amb codificació numèrica i per codis QR. Una altra de les accions promocionals de Benicarló en aquesta edició de Fitur serà un show-cooking, que tindrà lloc el dimecres al migdia i que portaran a terme els restaurants El Cortijo, Marynton i Neptuno, que elaboraran plats com llagostins amb carxofes i un saltejat de peix de costa amb carxofes. Tot, amb carxofes amb Denominació d'Origen.

Una altra de les accions promocionals de Benicarló en aquesta edició de Fitur serà un show-cooking.

DEMANEN MÉS CONTROL A LES ADJUDICACIONS DELS PAIS

text NATÀLIA SANZ

El grup municipal socialista de l'Ajuntament de Benicarló ha reclamat que es sancionen a les empreses que no complisquen els terminis d'urbanització. Ho va fer durant el darrer ple municipal que es va celebrar a l'ajuntament, demanant també que s'establisquen uns criteris bàsics a l'hora d'adjudicar projectes d'urbanització.

D'esta manera, asseguraren, l'incompliment d'aquests plans suposarà una penalització per a l'empresa, evitant així que un projecte quede aparcat durant anys. Aquesta és la proposta que va realitzar el portaveu socialista a la comissió d'urbanisme, José Antonio Sánchez, després d'aprovar-se la suspensió temporal de l'execució del programa d'Actuació Integrada del sector 8A Collet. Sánchez va instar a l'executiu local a plantejar una sèrie de criteris que es puguen aplicar de forma uniforme a tots els programes d'actuació integrada i projectes d'urbanització en cas de paralitzacions i demores. L'edil socialista va lamentar que una vegada adjudicat el projecte d'urbanització a una empresa es permeta suspendre el pla anys després, ja que "suposa un greuge cap a la resta

d'empreses que van presentar també les seues propostes, ja que l'empresa triada no ha complit amb l'estipulat. És necessari que s'establisca un criteri clar i que si una empresa s'acull a la condició de urbanitzador execute el programa en el termini marcat, en cas contrari se li hauria de retirar aqueixa condició i també la fiança dipositada, adjudicant el projecte a la següent empresa", va indicar Sánchez. El socialista va alertar que aquest tipus de situacions està provocant que molts programes acaben paralitzats i s'arribe a condicionar el Pla General d'Ordenació Urbana, atès que moltes zones no han acabat desenvolupant-se encara que així ho establia el pla de 1986.

Per la seua banda, l'edil d'Urbanisme, Pedro López, va remarcar que cada PAI és diferent pel que no es poden aplicar regles generals. Segons López, en el departament d'urbanisme s'estudia cada programa de forma individual perquè "cada projecte es troba en un punt de tramitació diferent". Alguns estan suspesos, altres amenaçats, altres caducats i uns altres a l'espera d'informes sectorials". D'altra banda, el responsable d'urbanisme va assenyalar que atenent a les circumstàncies actuals, "no podem destrossar la indústria ni anar amb el corró. S'està actuant tan bé com siga possible i estudiant cas a cas", va concloure.

AFORTUNAT AMB EL BAGUL NADALENC SORTEJAT PEL C.M.N. "BENICARLÓ CARA A LA MAR"

text

CLUB DE MODELISME

Per tercer any, el Club de Modelisme Naval "Benicarló Cara a la Mar" ha dut a terme el sorteig de la seua 3a cistella de Nadal (encara que enguany haja estat un bagul nadalenc), coincidint amb les tres últimes xifres del primer premi del sorteig de la grossa de Nadal, que ha estat el 76058, essent el número agraciat la butlleta que portava el número 0058 com a terminació.

La persona afortunada ha estat un veí de la ciutat de Benicarló (Castelló), el senyor. Raúl Burriel, que va adquirir la butlleta guanyadora "0058". El passat 24 de desembre el senyor Ramón Julbe Alsina, President de l'associació va fer entrega d'aquest magnífic bagul nadalenc a la persona elegida per l'atzar.

En nom del President i de tots els membres de l'associació, els desitgem tant a la persona afortunada com a tota la població de Benicarló i poblacions de l'entorn un ¡ Bon Nadal i Feliç Any 2013 ! Gracies a tots i fins la propera.

FRAGMENTS DE MEMÒRIA

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

4 – I – 2013

No puc evitar cada vegada que passo pel Camí Convent una sensació de malenconia, durant els anys d'infantesa i joventut passava diverses vegades al dia per anar a casa, coneixia totes les persones que hi vivien i sovint intercanviàvem un cortès "bon dia" o "bona nit", quan no una xicoteta conversa. Avui tota aquella gent ja han desaparegut i el paisatge humà ha canviat radicalment amb molta presència de persones vingudes de llocs llunyans.

Anem pel Camí Convent perquè és la ruta obligada per anar al MUCBE, el museu de la Ciutat de Benicarló, on hi ha l'exposició *Per nassos. Essències i fragàncies naturals* que pertany a l'obra social de "la Caixa". Podem olorar més de setanta aromes diferents, aromes que ens evocuen situacions, persones, temps passats, aromes que descobrim per primer cop. L'exposició requereix temps i segurament diverses visites perquè el nostre olfacte pugui assimilar tal varietat de fragàncies.

En la primera planta del MUCBE visitem una exposició col·lectiva d'artistes de Benicarló, destaca l'obra de Rosa Soriano, molt apropiada als temps convulsos que vivim, transforma en imatges visuals els poemes d'un grapat de poetes que van destacar pel seu compromís amb la societat en la que van viure, Manel Garcia Grau, César Vallejo, Miguel Hernández, Silvio Rodríguez... Un altre dels artistes Jesús Maestro retrata unes suggerents ombres del cos femení.

Baixant trobem Emilio Cerdá, vell amic amb qui vam compartir escola i jocs, als catorze anys va marxar a estudiar a Alcalà de Henares i avui és catedràtic de Fundamentos del Anàlisi Económico de la Universidad Complutense de Madrid. Evoquem la figura de Salvador Fontcuberta, ara d'actualitat perquè s'ha publicat un llibre sobre la seua vida. Els nostres pares van treballar tota la vida a la seua fàbrica i comentem les peculiaritats que el feien un empresari diferent.

5 – I – 2013

El canal 33 projecte el documental protagonitzat per Feliu Ventura, *Memòria de música*. El cantant de Xàtiva fa

Els Dies Gloriosos

un viatge a tres països de Sud-Amèrica; Uruguai, Argentina i Xile, tres països que durant els anys 70 i 80 del segle passat van viure sota unes ferotges dictadures militars. El cantant valencià va seguint sobretot les petjades de Víctor Jara, però també el que queda en la memòria col·lectiva d'aquella infausta època. Els tres països amb major o menor dificultat han recuperat la democràcia i en tots tres, malgrat la proximitat dels fets, s'han erigit monuments a la memòria dels milers de víctimes. Quan diferent al cas de l'estat espanyol que més de setanta anys després encara hi han moltes persones que lluiten per conservar la memòria dels seus avantpassats.

12 – I – 2013

S'ha mort Anna Lizaran una de les grans actrius del teatre català, una actriu que d'haver estat anglesa o americana tindria una fama universal, són els desavantatges de viure en un país petit i sense estat. La Lizaran no va fer molt de cine, però Ventura Pons li va donar algun paper important, recordo sobretot una interpretació memorable en *Actrius*, on compartia cartel amb la Sardà i l'Espert. Però on ha marcat tota una època ha estat en el teatre, no la vaig poder veure moltes vegades, coses de viure en un poble, però en les poques vegades que l'he vista he pogut fruit de la força del teatre, en els darrers temps l'he pogut veure en "El ball" i en "Agost" on realitzava dos memorables interpretacions. Sempre recordaré que jo vaig veure actuar la Lizaran.

EDITORIAL

Carxofa benicarlanda

869

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Un any més hem entrat de ple en tot els esdeveniments que es celebren al voltant de la nostra hortalissa per excel·lència, la carxofa amb DO Benicarló. Enguany, en el seu 20é aniversari són molts, i molt variats, els esdeveniments que l'acompanyen, tot i que, com cada any, allò que la distingeix és sempre el lliurament del guardó de la Carxofa d'Or, que, com ja vam anunciar la passada setmana, ha estat donat al nostre esportista més il·lustre: Àngel Alonso..

Així, tot va començar amb la presentació del llibre de "La cuina de la carxofa de Benicarló", que ha estat el colofó a aquests 20 anys de Festa de la Carxofa. Un llibre que per fi ha vist la llum i traspasa la sapiència dels nostres restauradors a la gent del carrer perquè puguin gaudir-ne de la carxofa una mica més.

Com no, va continuar amb el sopar de Gala amb la Carxofa d'Or a l'Àngel "Pichi" Alonso i el reconeixement a l'Associació de la Dona Llauradora que, curiosament, fa els mateixos anys que aquesta festa de la carxofa. I tot açò

embotcallat amb una torrada popular de 15.000 racions de carxofes on la gent les va poder assaborir amb la seua forma més natural, a la brasa, amb un raquet d'oli i una mica de sal.

Després de la ruta del pinxo, que va ser l'aperitiu d'aquesta ruta gastronòmica, i passat aquest cap de setmana ple d'esdeveniments, la demostració gastronòmica de diumenge, per part dels nostres restauradors, es convertia en el tret de sortida de la segona part d'aquesta ruta gastronòmica que ara passarà als nostres restaurants. Segur que, amb els seus plats, aconseguiran fer les delícies de tots aquells que s'apropen a assaborir els seus menús.

Certament, no podem més que encoratjar a tots aquells que fan possible aquesta festa pel seu bon quefer tot i que, per no deslluir-la, tal volta, també, seria necessari una reflexió molt seriosa sobre la programació que no es porta a terme, tot i estar anunciada, i el detall del sopar, anunciat a un preu, que després és converteix en un altre... més car.

Serà en benefici de tots.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: una bona carxofeta, torrada com les que van repartir, amb el rajolí d'oli i el pessiguet de sal corresponent, per a tots el que van fer possible la torrada de carxofes de dissabte perquè la gent poguera gaudir de la nostra hortalissa estrella (i sense que servisca de precedent, que després en volen més, inclosos els polítics locals que també es van arremangar ajudant).

Panissola: per el responsable, o responsables, de no controlar el preu del Sopar de Gala de la Carxofa. Dir i ficar un preu, inicialment de 40 euros, per eixe sopar i després trobar-se amb la desagradable sorpresa que quan es comprava el tiquet era més car, no deixa en massa bon lloc als organitzadors, a més de la pèssima imatge que dona. Des de l'ajuntament s'ho haurien de fer mirar, i molt!

laveubenicarlo@terra.es

[twitter:@Elstafaners](https://twitter.com/Elstafaners)

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA

Col·laboradors:
XAVIER
RAMON PA
JESÚS M
J.M. SA

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"Pichi vs Messi"

Tota l'actualitat a un sol clic de distància

3x4

info

La informació que es multiplica

Notícies on-line del Maestrat, Els Ports i la Tinença de Benifassà

www.3x4.info

LA FILOXERA

MAGAZINE

benicarló al dia

diario digital de benicarló

LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVI BURRIEL, NATÀLIA SANZ, CARLES LLUCH, JORDI MAURA, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, ANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions © COPISTERIA GRÉVOL Dipòsit legal/ CS-193-2004 Imprimeix/ GRÉVOL, Sant Blai, 2 12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

Un nou partit: el DD (Diarrea Diglòssica)

No sabem el que pretenen, però al final ho aconseguiran, que tots els del PP entren al nou partit del Wert, el del DD. I és que ni Sant Antoni, se'n lliura. Ací us portem una perla PoPular de la regidora Ortiz que a nosaltres ens han enviat i que ha sortit al *fasebook* eixe de l'internet, cau de gràcies i desgràcies, segons es mire. I és que entre el castellà curtet i el valencià residual es fa un embolic entre idiomes, concordances i signes de puntuació que cada vegada entenem més la raó per aprovar una moció a favor de la *lengua del imperio*. En fi que "los... coquetes"... l'han traït una mica. Ja ho voreu a la imatge.

Tafaneria Pol lcial (*sic*)

Els tafaners hem tingut accés (segons quines coses no és prou vore-les, cal "tindre-hi accés", com ara un document policial o un mugró de Monica Belucci) a un dels comunicats que fa la policia on

text LA COLLA DE TAFANERS

explica a què es dedica cada dia i certament, o una de dos: o no saben on són els carrers o no els coneixen. I és que fa unes setmanes en vam vore un on es llegia, literal "02:08 Identificación de varios jóvenes en la Pl La Dispoli por molestias vecinales". Ja ens està bé que facen la seua feina els municipals, ja, però no estaria de més que quan escrigueren... ho revisaren. I no ens referim a les abreviatures, en aquest cas quina és, la plaça La Dispoli? I nosaltres que ens pensàvem que Ladispoli, tot juntet, era el nom d'una

ciutat italiana, curiosament agermanada amb la nostra per la carxofa? El que fan les presses, no? Com quan ens trobem l'avinguda El Cano, o el camí Calà o aquella famosa escriptora, com era? Sara Mago.

Agents i cavalls

I ja que parlem dels agents de la policia municipal, un veí que anava l'altre dia seguint els carros de Sant Antoni, els va trobar molt a faltar i es va decidir a enviar-nos aquesta foto on es pot veure un cotxe, "molt ben aparcat", que està fent la guitza a carros i cavalls. A vore, a nosaltres ni ens va ni ens ve, però patim pels animals. Els de baix... i els de dalt. I és que més d'un carro va estar a punt d'anar rodes amunt si no hagués estat pel domini dels cavallistes. És que l'amo d'aquest vehicle no tenia altre lloc en deixar-lo? I no hi havia cap municipal per fer-lo llevar?

Conservar i millorar

Continuem amb Sant Antoni. Cal reconèixer que la festa és un patrimoni benicarlando que haurem d'agrair molt als de la confraria haver-lo conservat i transmès a generacions més joves. Però igual els hem de dir que haurien de mirar que les lloes, o millor dit els lloeros, foren una mica més àcids i no tan complaents. Bé, simplement és per al que serveixen les lloes, ni més ni menys. I és que enguany se n'han repetit massa i la gent ja les recita de carrereta. Les mateixes del sopar, de la nit del dimoni, del nomenament de la dama... i alguna de l'any passat. I d'estar al dia del que passa a la casa gran, que és d'on es trau el suc... massa justet. Una revisoneta a temps...

Una monja al balcó: *robado o posado?*

Encara en Sant Antoni, als tafaners ens va arribar una amenaça que no havíem de fer pública (unes

María Ortiz Roca @mortizroc 11d
Ya tenemos los primeros coquetes de San Antonio. . . . Esta tarde los carros y. "coquetes"

ve de la p gina anterior

altres coses no es publiquen o s'ensenyen, es "fan públiques", vés a saber per què) no sabem quina foto d'una monja abocada a una finestra de l'ajuntament acompanyada d'una coneguda periodista. I és que l'amenaça ha estat tan, tan, tan convincent, que segons hem pogut saber la foto no l'ha vista ningú! Fins i tot ens han amenaçat de traure la pols a no sabem quin arxiu periodístic. Els tafaners ja estem tremolant... per culpa del vent que s'ha emportat els papers.

El tema de la setmana

Bé, i ara passem al plat fort d'aquesta setmana flatulenta, i no ho diem en to pejoratiu, que ha estat plena d'actes i en què l'hortalissa benicarlanda per excel·lència ha estat elevada als altars de l'exquisidesa per obra i gràcia dels nostres restauradors. Primer, amb el llibre que van presentar divendres passat, i després, amb el sopar de la gala carxofera que enguany arribava als 20 anys d'existència i que es va celebrar en un conegut restaurant de la ciutat. I comencem, què tenen a vore dos periodistes, un crític gastronòmic i un exfutbolista? Doncs, sí, que tots quatre han rebut la distinció de la carxofa d'or i que, a més, han prologat el llibre de receptes culinàries *La cuina de la carxofa de Benicarló*. És curiós el que pot fer una "carxofa" en mans de gent que saben comunicar.

S'encomana el DD

Ara, el millor va estar, sens dubte, per els tafaners, que sempre ens les apanyem per ficar el nas a tot arreu, el sopar de gala de la carxofa. Allí vam veure reunits un bon grapat de seguidors d'aquesta hortalissa per homenatjar a qui enguany ha estat distingit amb la insígnia de la Carxofa d'Or, Pichi Alonso. I entre tanta i tanta gent, presumptament distingida també, va començar el sopar. El primer que vam trobar curiós va ser el menú.

CENA-GALA CARCHOFA D'OR 2013

MENÚ

CREMA SUAVE DE ALCACHOFAS AL ESTILO CORTIJO

TARTELETA DE ALCACHOFAS CON BOGAVANTE Y FOIÉ MI-CUIT

LANGOSTINOS DE NUESTRA LONJA CON ALCACHOFAS SALTEADAS

SORBETE DE MANDARINA Y LIMÓN CON DULCE DE ALCACHOFA

LUBINA SALVAJE AL HORNO CON VIRUTAS DE ALCACHOFAS

BISQUIT GLASSÉ DE ALCACHOFAS AL CHOCOLATE CALIENTE CON FRUTAS NATURALES

PASTISSETS DE CONFITURA DE ALCACHOFA

CAFÉ- LICORES

ACOVIA
BLANCO Y TINTO: CLOS D'ESGARRACORDES DE BODEGAS BARÓN
D'ALBA DE LES USERES (CASTELLÓN)
CAVA: NA SOL BRUT NATURE DE RECHENA
CERVEZA ARTESANA DE ALCACHOFA "CERVECERA BADUM"

27 DE ENERO 2013

Sí, el menú! I és que estava escrit d'una manera que no acabàvem d'entendre massa, com a pedaços, molt en castellà i amb puntades pel mig en valencià. Suposem que era per allò del bilingüisme ben entès que diuen els populars: no res, una paraula de cada manera. Per a mostra ací us fem la imatge que ho demostra. Això sí, per si de cas us ho hem escrit: "Carxofa d'Or", "Tartaleta...y foié mi-cuit", "Bisquit glasse", "Pastisssets de alcachofa" i un cava, "NA SOL de Reचना", amb una exhibició de despropòsits lingüístics a l'etiqueta només comparable a la del contingut de la botella.

Oradors i oportunitats

Ara, el millor va estar en els

parlaments. Tots, d'una gran qualitat emotiva, i no ho diem de conya (que nosaltres també sabem parlar seriosament, és ben certa aquesta afirmació), esquitxats pels aplaudiments del personal entregats a l'anecdota de Pichi contat per tots els participants que es plantaven davant del faristol. Tal volta, potser, en van fer un pessic massa dels gols contra el Goteborg. Només hi faltaven els del Crakòvia per acabar d'adobar-ho. Això sí, amb crits sorpresa de "ja era hora", pel fet d'haver tardat 20 anys, sí, 20 anys, en guardonar la figura més coneguda del nostre poble a nivell internacional.

El niño de los recaus

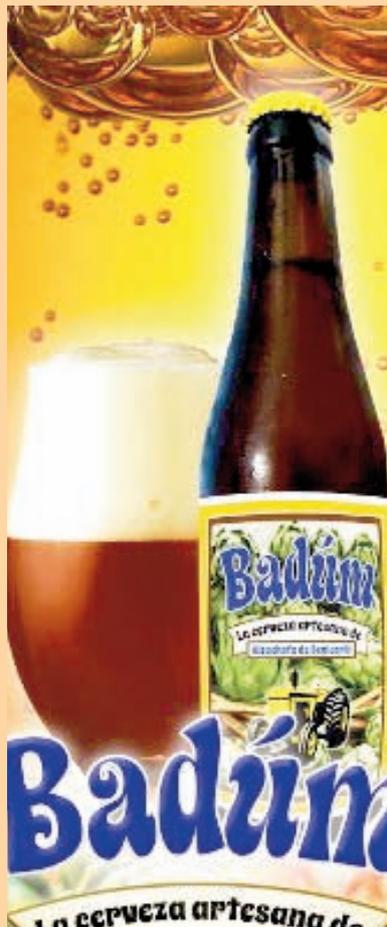
I entre el vinet de les Useres, la

ve de la p gina anterior

cervesa de carxofa Badum (potser li falta una mica de cos i graduació), i el cava apitxat, que a pocs va agradar, ja una miqueta tocats pels efluis espirituosos de tanta mescla alcohòlica, va arribar el moment culminant, des del punt de vista tafaner òbviament, de la nit: el discurs que va tancar l'acte. Allà va que trona, d'enmig de plats i culleres va sorgir la figura inoxidable del vicepresident de la Cheneralitat, José Císcar (ell se'l fa dir així el cognom, accentuat a la plana en contra del que indiquen els diccionaris). Ens va confessar que portava "un recau", sí, un "recau", del President Alberto Fabra.

A cobrar a ca Mangales

El "recau" en qüestió, que perfectament podria passar als annals de la història dels deslligos més mal trenats i de la poca gràcia, va consistir a fer propaganda de com el Consell dóna suport als llauradors i al sector econòmic que representen (és curiós, se li va oblidar que ací encara no han pagat els seixanta mil euros de subvenció que deuen al Consell Regulador de

la DO Carxofa de Benicarló, que segurament pagava part de les carxofes que ell menjava). En fi, que com bé afirmava un altre tafaner la

setmana passada, amb aquesta gent del PP el millor que podem fer és anar amb un diccionari d'antònims sota el braç per entendre el que diuen: el contrari del que afirmen.

Final de festa

I si el "recau" va ser el moment culminant, que ens va fer adormir a tots, encara ens faltava l'apoteosi. L'apoteosi que ens va traure a tots del sopor quan una veu potent com una campana, contundent, va aconseguir trencar la monotonia i l'avorriment d'aquell discurs dient: "Flare, agafa tu el micro". Sensacional, ens vam despertar tots de rebot i en menys d'un minut es va acabar el discurs. Un encert.

Inflació?

Per cert, deu ser cosa de la bipolaritat de la prima de risc, però no acabem d'entendre per què mentre al paper enviat als socis dels partits polítics i de les entitats indicava que el preu del sopar era de 40 euros, o fins i tot va sortir per la tele,... els que es van aventurar a adquirir el tiquet al restaurant en qüestió diu que van haver de pagar-lo a 45 o fins i tot a 48, segons la cara.

"EMBOLICA..."

"Embolica que fa fort", sembla ser la consigna "popular" marcada a l'extertulià i ara ministre Wert: ha tingut la virtut (?), el tal personatge, de posar en peu de guerra a la comunitat educativa –inclosa la universitària- i a bona part de la ciutadania i dels col·lectius i associacions vinculades al món educatiu; en la fixació malaltissa de anorrear tots i cadascun dels avenços aconseguits –des de la Constitució ençà- pel pacte de les forces polítiques democràtiques.

I no "cola", tot i que el tal funcionari intenta "vendre" aquelles pretensions, com a aplicació dels resultats desfavorables d'avaluacions com PISA –atribuïbles, fins i tot, a mesures, com les que ell ara proposa-, o per "neutralitzar" les polítiques socialistes –que mai han estat incorporades en solitari, sinó amb el consens de la resta de partits, fora del PP-.

Clar, és el que passa quan es nomena ministre d'educació a un incompetent i antic tertulià a sou, com Wert.

MALÍ SÍ, SÍRIA NO

Crida l'atenció –o directament escandalitza- que la comunitat internacional –sota el mandat de l'ONU i amb la iniciativa de França- s'ha embarcat a combatre la violència sectària a Malí, mentre no actua de la mateixa manera per acabar amb la tragèdia de milers de morts civils –infants i dones inclosos- a Síria.

Què, pot ser, els de Malí són terroristes i el dictador i genocida d'Al Asad no ho és de terrorista? O, simplement, els qui s'han alçat en armes a Malí no es deixen instrumentalitzar per les potències occidentals i l'oposició siriana sí?

En qualsevol cas és un "exemple" penós de partidisme intervencionista dels països –suposadament- civilitzats i d'una autoritat planetària, titella dels poderosos.

Marc Antoni Adell

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

Quanta carxofa! Però quanta quanta carxofa. Hem de reconèixer que el producte estrella del nostre camp no té glamour. Desenganyem-nos. La paraula mateix no és bonica, no té una sonoritat agradable. Carxofa, garrofa, estofa... Diràs que li trobo fins i tot un cert sentit despectiu. Deuen ser manies meues. Si els nostres llauradors s'hagueren dedicat, és un dir, al cultiu de per exemple l'orquídia o el nostre vi tinguera –la tornarà a tindre la fama d'un Borgonya o un Penedés, seria tot una altra cosa. Però va, ja li dic, són dèries contra les quals no puc fer-hi res.

Aquesta setmana han canviat el format del tema. Està bé això. En rigorosa exclusiva van tindre ocasió d'entrevistar el guardonat Àngel Alonso. S'aplaudeix la voluntat, però –què vol que li diga- trobo que ni el to ni les preguntes han estat les adequades per a l'ocasió. Més que un entrevista a algú a qui li han donat el premi allò semblava un apèndix de la pàgina del futbol. Sort que Pichi és educat i va contestar com si no passara res. És d'agrair però que qui va tindre el mal gust de perpetrar la malifeta tinguera el bon gust de no signar. Poca professionalitat. Aquestes coses s'han de deixar per a la gent preparada i no per a amaters indocumentats. Que li quede clar per a l'altra, senyora Garcia.

Agonitzant agonitzant encara van tindre temps de dedicar dues pàgines més a la festa de sant Antoni. Tira. Vinga i vinga festes. No pensem en res que no siguin festes. Nadal, Reis,

sant Antoni, la carxofa (perdó, la Carxofa), les presentacions falleres, les despertaes falleres, lo Ninot, les falles, l'asento religioso, sant Gregori, sant Isidro, lo Rocío, les presentacions de les penyes, les penyes, festes d'agost, la mare de

de mudar i/o disfressar (en moltes ocasions no hi ha diferència entre una indumentària i l'altra) i vorà l'èxit de la convocatòria. Haurem d'anar canviant de xip, ja fa dies que li ho dic. S'imagina vosté, senyora Garcia, tots aquells xics i xiques que el primer dia de festes es posen baix del balcó de l'ajuntament que en comptes de dir "agua, agua" digueren "justícia, justícia"? Jo tampoc aconseguixo imaginar-ho. Però seria ben bonic i l'alcalde i els regidors correrien a dir-los als seus superiors de partit polític corresponent que a vore què feien, que el personal n'estava tip de lladres i de mentides.

Però bé, penso que aquesta situació alienant tan propera a la idiotització acabarem per superar-la. Hi ha joves valents com els tres que van presentar-se al concurs del premi extraordinari del conservatori de música que fan que encara queden motius per mantenir l'esperança. I tots els que naden i els que juguen a bàsquet. I fins i tot els que juguen a futbol. No ho tenim tot perdut. A les escoles hi ha molta feina per fer i tot un exèrcit de professors disposats a donar les bases

d'una societat més solidària i justa. Aquest ensenyament públic de qualitat (i en valencià) que tenim ens ha de salvar, ja ho vorà senyora meua. És només qüestió de temps.

Com sempre últimament no he fet el que li vaig prometre fa ja no sé quants anys. Li vaig dir que li escriuria cada setmana per comentar-li què m'havia paregut La Veu i, ja veu (perdó), me n'aprofito per deixar anar les meues manies. Procuraré millorar. De veritat li ho dic.

Déu del Pilar, Tots Sants, santa Cecília, santa Caterina, santa Bàrbara, sant Nicolau, Nadal una altra vegada... I aquest ha estat durant molts anys el ritme vital dels benicarlandos. Especialment del jovent benicarlando. Som capaços de sortir al carrer junts només per fer festa. No convoque vosté joves per emprendre accions o protestar per com està de malament el mercat laboral que només li n'acudiran quatre. Quatre comptats. Però diga-li a aqueixa joventut que s'ha d'organitzar una festa i que s'hauran

Laberint Espriu

text JOAN HERAS

L'Ariadna, sempre sol·lícita, no acaba d'entendre perquè de cop i volta hi ha tantes persones que parlen de Salvador Espriu i que volen conèixer –o retrobar- el meravellós, estrany i a voltes grotesc laberint del que en coneix com ningú els topans, tots els revolts. Ella està acostumada a donar les indicacions precises a uns quants curiosos –alguns reincidentes i uns pocs fins i tot un pèl massa obsessius- i a deixar-los el seu fil perquè vagin descobrint tot allò que el laberint amaga i que el seu creador li va fer aprendre meticulosament de memòria, racó a racó, mot a mot. Perquè, qui ho sap, potser algun dia el seu estimat Teseu hi torna. Però ara, de cop i volta, la tranquil·litat d'Ariadna s'ha esquinçat i tothom parla de l'home que li va ensenyar a estimar aquell petit racó de món de Sinera, ben a prop del mar. L'Ariadna, mediterrània i una mica innocent com és, no entén els mecanismes que canvien l'oblit i el poc reconeixement per una encesa de mots com si fossin focs artificials de festa major. Però l'Ariadna, intuïtiva i intel·ligent com és, sap que si això passa a lavínia i per les terres de cunilòsia més val aprofitar-ho que fer-ne escarafalls.

I ara, seductora, l'Ariadna em convida a repassar el laberint. I ho fa tot oferint-me el fil que farà de rella dels records, dels meus records que parlen d'aquest exquisit laberint. Penso un diumenge d'estiu, ple de sol, coneixent les escales de la plaça de Sinera per retrobar-hi el pas –alegre, de dama, trist o envellit- de la Teresa i buscant en la pau del cementiri el modest nínxol del gran poeta i narrador i les barques que allà sota, llunyanes i tranquil·les, creuaven la tarda lenta. Retrobo la sensació estranya de sorpresa que omplia aquella classe de nens que assajaven una adolescència plena de descobertes deixant-nos emportar pel pas del temps, a cops de pas

Fronteres

del dia, i de la mà de la veu de Raimon i d'una portada de Miró. Busco, en cada mot, una clau que em permeti entendre perquè de vegades l'aigua baixa desbocada pels rials, perquè la pell de brau està massa tacada de sang, perquè aquesta pàtria és massa sovint bruta, trista i dissortada. Ressegueixo la fascinació, encara en l'adolescència, davant de la tercera versió de la *ronda de mort a Sinera* en què Ricar Salvat, d'una manera magistral i punyent, ens feia passejar per tants racons d'aquest laberint –sempre, és clar, de la mà de la bella Ariadna. I repasso la pulcritud i el valor de cada mot que construeix aquesta nostra llengua, l'implacable pas del temps, el mar i la por de morir.

Benvinguda sigui, doncs, una celebració com aquesta. Si parlar de Salvador Espriu ara que tot just fa cent anys que va néixer serveix perquè el recordem, el retrobem o el descobrim, benvinguda sigui la celebració. I si algú encara no ha entrat mai al laberint del món d'Espriu, si algú no ha trepitjat el fascinant laberint de Sinera, ara és un bon moment perquè la sempre sol·lícita Ariadna us acompanyi a passejar-hi. Hi trobareu de tot i força, perquè a Sinera –aquest petit retall de món que és en realitat tot el món- hi ha dolor i alegria, hi ha misèria i solidaritat, hi ha humor i tristeses infinites, hi ha la por a la mort. I encara que no siguem el bell i enyorat Teseu, l'Ariadna ens ajudarà a saber allò que cal descobrir en aquest laberint per fer-nos-el nostre, per aprendre a dibuixar-hi el nostre propi itinerari, perquè sapiguem trobar els mots precisos en cada moment. I és que, en realitat, aquesta bonica i educada Ariadna sap que en el centre del laberint no hi ha cap minotaure sinó un bellíssim grapat de mots que, ben ordenats, ben trets de les capsas que els guarden del fred dels hiverns, ens parlen de nosaltres mateixos, de la nostra vida, d'aquest país, de la nostra llengua és a dir, d'allò que configura els límits precisos de la nostra autèntica pàtria.

Balaguer i Jiménez continuen líders a la Liga Social "Miguel Manrubia"

text i foto VICENT FERRER

Diumenge passat es va celebrar la segona prova que puntuava en la lliga social "Miguel Manrubia", a la localitat d'Onda. Amb una participació de 180 ciclistes i 62 quilòmetres per davant, es donava l'eixida a les 11.00 hores, amb un recorregut amb dues voltes pel pantà de Ribesalbes, per a després afrontar les rampes de la Serra d'Ayodar, on es va decidir la prova.

La meta estava situada en una dura rampa final de 300 metres, que acabava davant del Museu de la Rajola, on tots van haver d'estrenyer per a traspasar la línia d'arribada, aconseguint guanyar el vinarossenc Iván Díaz amb una mitja de 43,5 km/h.

Els ciclistes benicarlandos es van classificar d'aquesta manera:

Julián Balaguer, 38é en la prova, 6é Sub23 i 5é a la general Sub-23.

Joan Jiménez, 46é a la prova, 4t Junior i líder en la general Junior.

José Julián Balaguer, 7oé a la prova, 2n Master-50 i líder en la general Master-50.

Còpies Color, Blanc i Negre, Plànols, Digitals
Llibreria: Infantil, Adults, Text

Còpies GRAN FORMAT

Copisteria Llibreria Grèvol
C./ Sant Blai, 2 - Tel. 964 475698
12580-Benicarló

UN CRISTIANO

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Per motius que no vénen al cas, ja fa uns quants anys que veig partits de futbol base en totes les seues categories, que en són set. Ara mateix estic més centrat en els infantils i cadets, és a dir, aquells en que juguen xiquets entre tretze i setze anys. No cal dir que, al llarg d'aquests nou anys que porto voltant gairebé tots els camps d'això que s'anomena "nuestra provincia", n'he vist de tots els colors. Segurament, si m'hagués dedicat a escriure les coses viscudes després de cada partit, ara podria publicar un llibre o una enciclopèdia. Però gràcies a la meua providencial droperia, tan intrínseca a la meua persona, això no podrà ser possible i a l'únic que podria aspirar seria a completar un petit full publicat, per exemple, per l'incombustible Josvi Palanques i la seua impremta fantàstica per a repartir-lo a l'entrada del nostre Camp Municipal "Àngel Alonso". Però fent una mica de memòria, de la qual tampoc no vaig molt sobrat, i a mode de resum, he de reconèixer que el pitjor de tot el que envolta el futbol base, amb una gran diferència sobre la resta, són els pares. De vegades he pensat que fins i tot haurien de tenir prohibida l'entrada allà on juguen algun dels seus fills. Ara mateix podria desgranar una classificació dels diferents tipus de pares que hi ha, però ho deixaré per a un altre dia perquè això requereix un estudi profund que ara mateix no estic en condicions de fer perquè l'emoció de les falles ja omple em meu cos i el meu esperit. He vist àrbitres que han assenyalat penal quan només es tractava d'un córner o fores de joc quan el jugador encara estava al seu camp. He vist entrenadors de xiquets de set anys que han interromput un partit de futbol, dirigint-se a l'àrbitre amb els braços estesos per tal de demostrar la seua disconformitat amb la seua actuació. He vist entrenadors de xiquets de nou anys insultant als de l'equip contrari amb paraules que farien tremolar al mateix Geroni.

He vist moltes coses més, i quan ja pensava que ho havia vist tot i que res no em podria sorprendre, va arribar el dissabte passat. Un equip de xiquets del nostre poble que

tenien quinze i setze anys jugaven contra uns d'un dels innumerables equips que té federats la ciutat de Castelló anomenat "C.D.El Meridiano de Greenwich". Juro que això és tan cert com que la coentor de les falles és insuperable. En un moment donat, vaig sentir com alguns dels pares de l'equip en qüestió, referint-se a un jugador seu deien "¡ahí, cristiano!". Jo immediatament vaig pensar que es tractava d'un xiquet batejat en el si de la santa mare església. Però ben aviat vaig comprovar la meua poca imaginació. El cristiano en qüestió va marcar un gol i, en lloc d'anar a celebrar-lo amb els seus companys pegant bots d'alegria, es va frenar, va obrir els braços amb els palmells de les mans cap avall com si demanés calma i es va posar a assentir amb el cap. Mentrestant d'allà on es trobaven els seus pares i companyia se sentia "¡ahí, Cristiano!". Segurament, l'escena més vomitiva des de que veig partits de xiquets. Poc després va marcar un altre gol i es va repetir l'escena. Massa televisió? No, massa pares imbècils.

Va jugar el Benicarló? -es preguntaran alguns dels lectors d'aquesta pàgina. La resposta és que sí. Ja ho vaig dir la setmana passada, que ho feien al camp del Benicàssim, conegut pel curiós nom de "Torre San Vicente" i que és de gespa artificial amb doble ració de cautxú i, per tant, més negre que verd. D'aquell camp, amb tres baixes importants, dues de les quals molt importants, vam aconseguir treure un empat i puntuar per cinquena jornada consecutiva. Pel que he llegit del meu amic Vicent, de qui tinc permís explícit, implícit i perifràstic per a copiar-li les cròniques, la victòria hagués estat un resultat just, però què hi farem? l'empat ja ens va bé i ens col·loca en una posició còmoda a la classificació.

Aquest diumenge rebem el San Jorge, de la graciosa població de Sant Jordi i que, tot i no ocupar un lloc destacat a la classificació -si li peguem la volta estaria en llocs de promoció- diumenge passat va guanyar l'Altura per dos a zero. Jo seré al camp per a contar-ho.

Ara, abans d'acabar i amb l'humil propòsit de no ofendre a eixe que li diuen Geroni, vull dir que això de la foto que vaig prometre haurà d'esperar perquè m'ha petat l'ordinador que tenia i ara mateix estic escrivint amb un que m'han deixat i al que no m'atreveixo a descarregar aquest tipus d'imatges. No siga cas que també me'l carregue i em toque pagar-lo nou.

LES PROMESSES DEL CLUB ESTAN EN UN GRAN MOMENT DE FORMA

text i fotos CNB

Dissabte 26.01.2013, a la piscina municipal de Benicarló, va tindre lloc la tercera jornada de la lliga provincial de promeses que va reunir un total de 104 nedadors de 5 clubs de la província de Castelló (CN Onda, C.Dep. Nat Lledó, CN Azahar Vila-Real, Club Natació Vinaròs i Club Natació Benicarló).

El CNB, amb la direcció tècnica de Miryam Martínez, Carla Cornelles i Paula Gil, va presentar un equip format per 33 nedadors: Víctor Montserrat, Pablo Ebrí, Júlia Barrachina, Gemma Labèrnia, Maria García, Blanca Pérez, Bianca Beer, Dylan Villanueva, Eric Alberich, Sara Vea, Patrícia Saura, Sara Troncho, Eva Valdearcos, Laura Verge, Marta Cheto, Paula Falcó, Blanca Zorrilla, David García, Joan Martín, Oscar García, Aitor Gil, Joan Gilabert, Oriol Lluch, Andreu Gilabert, Sergi Saura, Raul Carbó, Yago Mateo, Alejandro Balagué, Marina Segura, Laura Jiménez, Nerea Martín, Balma Fabregat, Lara Rodríguez.

En aquesta tercera competició, els nedadors de Benicarló demostraren molta il·lusió i donaren un bon espectacle al públic que omplia les grades.

L'anècdota de la jornada va tindre lloc a la segona sèrie dels 400 lliures femenins on totes les nedadores es passaren de la distància i continuaren nadant a bon ritme fins fer un total de 450 metres.

Individualment, dels Benicarlandos, hem de destacar les grans actuacions de David García que va guanyar els 100 braça (Benjamí 2002); Júlia Barrachina, segona als 100 braça i als 400 lliures (aleví 2001); Oscar García, segon als 100 braça (benjamí 2002); Pablo Ebrí, segon als 100 braça (aleví 2000); Sergi Saura, segon als 100 braça (aleví 2001); Gemma Labèrnia, tercera als 100 braça (aleví 2001) i Raul Carbó, tercer als 100 braça (aleví 2001).

L'equip masculí del CN Benicarló va guanyar els relleus de 4 x50 papallona benjamí i les xiques del CN Benicarló aleví, foren segones als relleus de 4 x 100 papallona.

PRÒXIMA COMPETICIÓ: CAMPIONAT AUTONÒMIC D'HIVERN ABSOLUT I JÚNIOR, PISCINA LA SALERA CASTELLÓ.

Carxofeta: pels nebots més menuts de Pichi, pel seu suport incondicional durant tota la festa de la carxofa. Pareixen la seua ombra. Allà on era ell...anaven ells. I és que el seu tiet és molt important per a ells!

